

Agnieszka Osiecka

Dla Mieszkańca

Dziennikarka, autorka tomów poetyckich, powieściopisarka, felietonistka, reżyserka spektakli telewizyjnych i słuchowisk radiowych. Przede wszystkim jednak autorka tekstów do ponad dwóch tysięcy piosenek.

Postać nietuzinkowa i wszechstronna, a przy tym intrygująca osobowość. Jej wielkie i tragiczne miłości, wspaniałe przyjaźnie z osobowościami świata kultury i sztuki, nieustanne podróże i próby sprawdzenia się w różnych formach twórczości sprawiły, że jeszcze za życia stała się legendą. Studiowała na Uniwersytecie Warszawskim na Wydziale Dziennikarskim (1952–1956) oraz w Wyższej Szkole Teatralnej i Filmowej w Łodzi (1957–1961), uzyskując dyplom reżysera etiudą filmową „Słoń”. Podczas studiów artystka rozpoczęła współpracę z prasą literacką i młodzieżową, publikując swoje reportaże i eseje. W roku 1954 związała się ze Studenckim Teatrem Satyryków (STS).

– *Pragnęła sprawdzać się w różnych gatunkach literackich: widowiskach*

muzycznych, monodramach, powieściach, wierszach, opowiadaniach dla dzieci i młodzieży, słuchowiskach radiowych, a nawet w reklamie (wygrała konkurs ogłoszony przez koncern Coca-Cola hasłem: „Coca-Cola – to jest to!”) – wyjaśnia **Mateusz Torzecki** z Muzeum Polskiej Piosenki w Opolu. Muzykę do tekstów artystki komponowali wybitni twórcy, tacy jak: Seweryn Krajewski, Adam Sławiński, Krzysztof Komeda, Andrzej Zieliński, Jacek Mikuła, Katarzyna Gaertner czy Zygmunt Konieczny.

Ikona opolskiego festiwalu

Już na pierwszym KFPP w Opolu w 1963 roku Agnieszka Osiecka odniosła wielki sukces, otrzymując m.in. nagrodę indywidualną za „Piosenkę o okularnikach” (muz. Jarosław Nowakowski) oraz sześć wyróżnień za piosenki: „Białe szaleństwo”, „Czerwony Kapturek”, „Gdzie jest szlagier”, „Kochankowie z ulicy Kamiennej”, „Solo na kontrabasie” oraz „Ulice wielkich miast”. Od czasu pierwszego Festiwalu w Opolu piosenki z tekstami artystki wielokrotnie były wykonywane oraz nagradzane w opolskim Amfiteatrze. – *Agnieszka Osiecka otrzymała również propozycję prowadzenia w Polskim Radiu grupy pod nazwą Radiowe Studio Piosenki. W ciągu 7 lat działalności zespół nagrał i przedstawił w programach Polskiego Radia ponad 500 piosenek, wprowadzając na profesjonalne estrady późniejsze gwiazdy: Ewę Demarczyk, Marylę Rodowicz, Łucję Prus, Wojciecha Młynarskiego, zespoły Skaldowie i Alibabki, Marka Grechutę, Tadeusza Woźniaka, Kazimierza Grześkowiaka i wiele innych* – przypomina Mateusz Torzecki.

Równolegle poetka tworzyła sztuki i spektakle z piosenkami dla teatrów i telewizji. W grudniu 1963 roku razem z kompozytorem Adamem Sławińskim napisała dla Teatru Telewizji cykl programów zatytułowany: „Listy śpiewające”. Pierwszy program „Byle nie o miłości” reżyserował Edward Dziwoński, kolejne – Olga Lipińska.

Poezja i muzyka

Pierwsza autorska płyta – „Piosenki Agnieszki Osieckiej” ukazała się w 1967 roku. Ostatni, pięciopłytkowy album „Pięć oceanów”, wydany przez Polskie Radio, przygotowywała sama artystka, wybierając starannie najważniejsze dla siebie piosenki. Nie doczekała niestety jego premiery. Agnieszka Osiecka zmarła 7 marca 1997 roku. W czerwcu tego samego roku, w ramach 34. KFPP odbył się wyreżyserowany przez Magdę Umer spektakl muzyczny „Zielono mi”. To poświęcone

pamięci Agnieszki Osieckiej wydarzenie nawiązywało do koncertu „Nastroje – nas troje” z 1977 roku. Zaproszeni artyści prezentowali utwory autorstwa poetki, przebywając na scenie przez cały czas trwania występów. Benefis poprowadziły wspólnie Magda Umer oraz Agata Passent. Poezja, muzyka i światło ukazały tego wieczoru historię wybitnej poetki polskiej piosenki, która w znacznym stopniu jest również historią opolskiego festiwalu.

Autor: Karolina Roszkowiak

fot. Romana Hlawacz

Dane kontaktowe

Wydział Kultury, Promocji i Komunikacji Społecznej

Rynek 1A

45-015 Opole

bp [at] um.opole.pl

www.opole.pl

Lokalizacja

Tagi

Agnieszka Osiecka

Aleja Gwiazd Polskiej Piosenki

aleja gwiazd

KFPP

Krajowy Festiwal Polskiej Piosenki